

Библиотека
САВРЕМЕНА КЊИЖЕВНОСТ

Књига 416

У ТРИДЕСЕТ РЕЧИ

најкраће приче

(Приредио: Ђорђе Оташевић)

Алма

Београд, 2021

ПРЕДГОВОР

Приче садржане у овом зборнику имају до тридесет речи.

Све приче већ су објављене у тридесет девет досадашњих „Алминих“ зборника с конкурсā за кратку причу – двадесет зборника с конкурсā за „Најкраћу кратку причу“ и деветнаест зборника с конкурса „Најкраће приче 20xx“.

Биографије аутора овде нису наведене јер се налазе у објављеним зборницима који су бесплатно доступни на „Алмином“ сајту (www.alma.rs и www.alma.co.rs).

Нермин Агановић

О ЗВИЈЕЗДАМА

Питам се има ли звијезда на земљи?

Ако има, питам се још шта ће који курац ту,
на земљи, кад је звијездама ваљда мјесто на небу.

Данијела Ајдуковић

ТРЕН

Море шуми и таласи избацују шкољке на обалу, а младић и девојка их скупљају погледима.

ОСЛОБАЂАЊЕ

Дрво живота расло је у једној саксији и девојчица га пресади у парк, где су птице и деца играли коло среће.

ЗОВ ПТИЦА

Дуга се изненадно појавила на небу и разлила у хиљаду боја. У сваку нијансу уткала је себе и величала птице. Галеб Донатан Ливингстон се насмеши.

Алекса Алвировић

ЈУТРО

Ноћ очас прецвета. Лично, сматрам да је то једина зрела жена која зором устаје свежа као ружин пупољак чије је име девојка.

Оливера Аризановић

БЛАГО

Са телевизијског екрана гледа ме сјајна уметни(ца) и трепће свиленим трепавицама, а мене обузима милина и срце ми се крави: благо држави која овакву младост има.

Александар М. Арсенијевић

ПИСАТИ, ЗАБОРАВЉАТИ

Али, зар писати, да се не би заборавило, није управо ово – магновено, очајничко, болно *заборављати* оно најважније, у самом тренутку писања, најтрагичнијем, неупоредивом?

Смиља Арсић

НАКОН ИЗВЕСНОГ БРОЈА ГОДИНА

Скувала сам кафу. да ублажим тугу... Није успело. Кафа више није оно што је била. А нисам ни ја.

Ђорђе Аћимовић

ОКРУГЛИ СТО

Седе педофил, зеленаш, пироман, садиста и
лопов, параноик, шкртица, диктатор, макро, де-
магог и нарко-дилер са Сатаном и рационалишу.

Биљана Бабић

СВОЈИМ ПУТЕМ

Често када кренем својим путем ниоткуда појави се неко да промијени моје намјере.

ПУТНИК

Изгубљени путник на пустом острву нашао је боцу и поруку:

Треба поћи за својим мислима ако само хоће да те поведу.

ДАЛЕКО

Тамо далеко отићи. Колико љепоте у томе има. И среће. И слободе.

И наде далеко тамо... Зашто остајемо када свега тога немамо?

Батанчев Драган

НАЈТУЖНИЈА ПРИЧА НА СВЕТУ

ја, Ви

Убиство на углу Савске и Милоша Поцерца.

Размакните завесе, и баците те мушкатле на бетон! Хоћу да видим унутрашње двориште – оно ми је последња жеља.

Жељка Башановић

ЈЕДАН КАДАР ИЗ ЖИВОТА

Јутро.
Поспано делује солитер испред прозора...
Неколико капи на његовом рамену и пара која махнито бежи из купатила.
Јутро на измаку и кафа.

ЈАЛОВА ПРИЧА

Трудна сам.
По ко зна који пут.
Одвојиће се поново велика и мала слова од пупчане врпце, од вијуге мозга.
Пашће на папир, можда и заплакати.
У мојој плодној машти.

СТРПЉЕЊЕ

Четири столице заглављене су за округао сто.
Пета је у соби. Чека да испеглам веш и осло-
бодим је.

ПРВОБИТНО СТАЊЕ

У чинији брескве.
На столу расута шминка.
Телефон звони.
Брескве нестају.
Једем од нервозе.
Брзим покретима сакупљам шминку, празну
чинију враћам у шкрињу.
Празнина прекрива мене и сто.

Рајна Беговић

ПУСТИЊА

Ти си свој. Ја сам своја. То је зато што смо различити. Гле! Нама у сусрет – две камиле.

ШЕСТИ СПРАТ

До шестог спрата стигле гране багрема и цвркут врабаца, а ја морам лифтом.

ГДЕ НЕСТАШЕ ВРАПЦИ

Од када ми се истањило новчаник а накупили године, немам више пријатеља. То могу и да разумем.

Али, где несташе врапци?

Лете само свраке, чавке и гаврани!

СЛИКАР

Душа и очи четкицом источише трептаје своје. Белина платна нестаде. Празнина оста.

СОБА ЖИВОТА

У нашој празној соби живота, тишину ремети говор кашике, виљушке и ножа.

ПОНЕКАД

Риба у акваријуму. Ја међу људима. Понекад обе отворимо уста.

ТРАЈАЊЕ

Угасио се отац Тугомир. Засветлио син Радомир. Унук Светомир преузео бакљу. Пут сја човеком.

Берић Миладин

БОСАНСКА ПРИЧА 1

Напокон сам се послије десет избјегличких година први пут видио са бившим комшијом.

Није било жртава.

Марија Блажић

ТРЕНУТАК

Управо се догодио.

НЕВОЉА

Јуче ми је умрла последња невоља. Досадно ми је. Идем да тражим нове.

Маја Бозуновић

UNINVITED

Себи самој дража сам као она што не долази,
него она што није позвана...

КОНОБАР

Преуморна да бих те заводила трептајима.
Прежедна да бих облизивала усне похотно.
Престара да бих се смешила, тупо.
Вечерас сам стварно свратила само на пиће.

Данијела Божичковић-Радуловић

ЈОРГАНИ

Волим ове модерне, лагане јоргане. Много су пријатнији од оних некадашњих, вунених и перјаних, тешких.

Лепше и лакше се спава. Лакше се живи.

Лакше умире.

Милан Бојанић

ПОСЛЕДЊЕ ЈУТРО

Слика на зиду је почела да бледи... Звуци пијаце су се утишали. Сунце је ушло у његову собу и рекло:

Да се поздравимо... Ти ме више нећеш видети.

ЗЕКА У ШУМИ

Зека се пробудио у шуми. Тек тада, шума је почела да пева.

Драгана Вигњевих

БЕЛА ИЛИ ЦРНА

- Живиш у лажи целог живота!
- Значи истина је – лагала си ме све време!

ПУН КРУГ

Прође још једна година... Још само ово да довршим. Успут, недостају ми они дани.

Јелица Влаовић

ЗАГРЉАЈ

Одвео ме на ушће река и загрлио за живот
цео.

ПОВРАТАК

Волео је Мораву више од мене.
Отишао је једне августовске ноћи и Морави
се вратио заувек.

ОЧИ ЧОРНИЈЕ...

Хоће ли се ико, икад више, загледати у моје
црне очи, као некад давно ти?

НОВА ГОДИНА

Желим да те сретнем...
Само то. И ништа више.

ЖИВОТ

Само смо се волели.
За све друго било је касно.

АВГУСТ

Не волим август.
Однео ми је љубав и хоћу да ми је врати.
Хоћу да хоћу...

САН

Ти насмејан, леп и млад, на прозору воза, машеш ми и одлазиш...
Као сан... као воз... прошло је све.

Милан Врачар

НЕВЕРОВАТНА ПРИЧА О ТОМЕ КАКО
ЈЕ ВУК ЈАНКОВИЋ, БЕОГРАЂАНИН СА
ЦРВЕНОГ КРСТА, НЕЗАМИСЛИВИМ
СПЛЕТОМ ОКОЛНОСТИ У ИСТОМ ДАНУ
ИЗГУБИО ВЕРЕНИЦУ, ПОСАО,
НАЈБОЉЕГ ПРИЈАТЕЉА, ПСА, ЗЛАТНУ
РИБИЦУ, СВУ УШТЕЂЕВИНУ И
ОМИЉЕНУ ОЛОВКУ, ДА БИ ОНДА
ЗАМАЛО СКОНЧАО ПОД ТОЧКОВИМА
КАМИОНА КРАГУЈЕВАЧКЕ
РЕГИСТРАЦИЈЕ КОЈИМ ЈЕ, У ПИЈАНОМ
СТАЊУ, УПРАВЉАО ПЕРИЦА
РАДОВИЋ, ИМПОТЕНТНИ
АЛКОХОЛИЧАР КОЈИ НИЈЕ ЗНАО ДА
ЋЕ ОН САМ УСКОРО УМРЕТИ, АЛИ СЕ
СВЕ СРЕЋНО ЗАВРШИЛО И ВУК ЈЕ, У
ЧУДЕСНОМ ОБРТУ, СВЕ ДОБИО
НАЗАД, ОСВОЈИО ГЛАВНЕ ПРЕМИЈЕ У
ЧЕТИРИ НАГРАДНЕ ИГРЕ И ПОСТАО
АМБАСАДОР НА СЕЈШЕЛСКИМ
ОСТРВИМА

Једног дана, који је изгледао сасвим обично...
Уосталом, све већ знате.

Весна Вујић Ршумовић

НАСЛИЧЈА
– ЈЕДАН ПОСВЕ ЗАРОБЉЕНИЧКИ
СЛУЧАЈ –

Везали сунт, поприлично.

За анђеоска крила. Згрчене на земљи, еутимно нас је испраскала лимена киша, волећи у нама самоћу.

Миљурко Вукадиновић

НАЋВЕ

Њено је раме било отужно а лева дојка молећива, тако да сам, *без најаве*, у своју *Љубав* ушо ко у *наћве*.

Вуксановић Миљана

ОПСТАНАК

Једноставно инспиришу преображај таме у пасаже. Поседујем, осећам јединственост тих тонова. Нестају симболично, сликајући дах времена. Мрак. Светлост. Живот, у њима.

Данијела Вучевић

ПОСЛУШНОСТ

– Битно је очима невидљиво. Само се срцем добро види – говорио ми је Мали принц читавог живота.

Слушала сам га слепо и завршила у коронарној јединици.

ДУГА

Кад моја душа напусти овај свет, проћи ће испод дуге. Суза због расанка неће бити, јер ко још гледа у дугу и плаче?

Драгана Гавриловић

ПРИВИЛЕГОВАНИ ДЕЛОВИ ЖИВОТА

Снови су ситна уживања у безазленој себичности, која би могла бити вечна да нема оних повремених „буђења“, без којих би, сасвим сигурно, мирније „сањали“.

ТАЈНА ЈЕ У ПОГЛЕДУ

Сви људи на овој планети имају, мање-више, сличне очи. Зато не би требало придавати превелику пажњу изгледу, облику, величини и боји нечијих очију.

Једина битна разлика је у – погледу!

ПРОТИВУРЕЧНОСТ

Нема толико новца да би сви могли да будемо богати.

Нема ни толико среће да би сви били срећни.

О љубави да и не говоримо...

Инес Гверић Коркут

ДАЛЕКО

Рушевине на отоку. Празне врше. Глад.

Адам Гез

***

Каже да ме и.

„Ја те им“, каже, и ја срећан.

„Је л ти мене иш?“, пита.

Ја јој одговорим, па се заједно смејемо.

Ми се мо.

Бојана Герун

УКРАТКО

Када реч мирише, цвет може и да смрди.

Драган Главашећ

НЕВЕРОВАТНЕ АВАНТУРЕ
НЕПОСТОЈЕЋЕГ БОГА
(или Главашећево Јеванђеље
и Најкраћа
Прича Икад)

Ненад Глишић

ГОГ, МАГОГ, ДЕМАГОГ

Види, иду један за другим. Чекићем сломише печате, чујте! Време се распада.

Гог, Магог, демагог долазе по својих пет минута славе. Спасевај се ко може!

Александар Грујић

ИЗУЗЕТНО ГЛУП САН

Сањао сам те синоћ... Била си сва у белом... И била си насмејана... Он је био крај тебе... Срећан... Свечан... Задовољан... Насмејан... Ја сам био хиљадама километара далеко... Плакао сам...

Мирјана Даниловић

РЕЗИМЕ МОГ ЖИВОТА

Читав живот потрошила сам покушавајући да слику својих жеља ставим у рам својих могућности.

Весна Денчић

САМО ДА ВЕТАР НЕ ДУНЕ

Кад градиш кулу од карата, прво одабереш шпил. Распростреш карте и гаташ. Потом помислиш жељу.

НИЈАНСЕ

Приљубила је трепавицу о стакло. Сваки трептај имао је своју причу.

ПЛИМА

Лежим на левом боку, приљубљена уз твој голи стомак, уз набреклу мушкост између влажних бутина.

Дишемо тихо, да не пореметимо ритам надолазећег таласа.

ГОЛУБИЦА

Прелетевши преко прага, крила сломљених, трептала је беспомоћно.

Друга половина срца остала је заувек отворена.

УНУТРАШЊА ПЕРСПЕКТИВА

У поноћ закључава врата, гаси светла и спушта се у омиљени наслоњач испред телевизора.

Седећи у мраку, испод спуштених капака, развија филм.

ПРЕСЛИКАВАЊЕ

Он је, заправо, био њен брат, мада то никоме нису смели да кажу. Седећи непомично испод стрехе, утапали су се у околину.

ИЗНУЂЕНИ ГЛАСОВИ

По цео дан претура по пожутелим папирима и свађа се сам са собом. У спорним тренуцима баца поглед на огледало и не зна шта да одговори.

УМЕСТО ЉИЉАНА

Први пут након толико година, обукла је „његову“ спаваћицу. Сво то време плашила се да ће, ако је поново обуче, осванути заједно са њим – на мермерној плочи.

РЕСЕТ

- Мали, реци тати да више није министар!
- Како није, па не може то...
- Може, сине, може!

Зоран Деспот

ПРАВА ЖЕЉА ПОСЕБНОГ КАМЕЛЕОНА

Ја сам гуштер на камену који ишчекује сунце да би му се за свагда предао. Да сам којим случајем Камелеон, моја би врста ишчезла поставши његова пламтећа корона.

Ања Димитријевић

ПРВА НАГРАДА – АГРЕГАТНО СТАЊЕ СВЕСТИ

Седим у мраку и он седи у мени. Ко први оседи, има право да седне и одмори се од свега и склони прст са чела и поједе га у инат.

Владимир Димић

ВЕЛИКИ ПИСАЦ КРАТКИХ ПРИЧА

У свега неколико ријечи написао сам роман
цијели!

Али нећу Вам га дати јер не бисте престали
срати!

Елизијуш Димовски

ЧИТАЈУЋИ ХЕСЕА

Са сузама у очима посматрао је њену фотографију. У уморном уму кружила је само једна мисао:

„Никад се више нећемо срести. Никад више...”

и умирао је као просјак.

Беч 1995.

Превод са пољског језика: Олга Лалић-Кровицка

Николина Динић

***

Села је за клавир и одсвирала неку тужну мелодију.

Зоран Додеровић

ДВА СУСЕДА

Када се сретну на улици, љубазно се испричају, али чим уђу у заједнички улаз, престану да говоре, јер су већ дуго у завади.

ИДЕАЛАН МУШКАРАЦ

Кибиц-фенстер у центру града. На пожутелом парчету хартије, невештом руком, написан оглас: „Примам мушкарца на стан. Да не пуши, не пије, не коцка се, не јури за сукњама...”

БЛУЗ

Слушао сам нови албум Бади Гаја и лупкао ритам ногом. Живот није ништа друго до блуз, помислио сам. Нога ми је махинално стала, а потом наставила да следи ритам.

КРИМИ ПРИЧА

Почетак приче није био најјаснији, као ни фабула. Крај се могао назрети. Прича је неславно завршила у корпи за отпатке. Као згужвано парче папира, без иједног сведока.

Дејана Драгић

ВЕНЕЦИЈА

Човек који је пропутовао цео свет рекао је да је он уствари као велика Венеција. Све је под маскама и смрди на канализацију.

Ајтана Дрековић

ТРИК

Затвореник је дуго размишљао о слободи. Легао је на бетон у дворишту затвора, подигао ноге и корачао по небу.

Доната Думичић

СВЕ КАО ДА ЈЕ ТИШЕ

Ових сам дана тужнија и све као да је тише. Гледам многобројне слике страдања од поплава и некако знам да ни кише више неће бити исте, ни ријеке, ни људи.

КИШОБРАН ЗА ТУГЕ

Нека твој осмијех буде кишобран за туге.
Отварај га вјером и надом и што рјеђе га затварај.

ДАНАС

Свима је данас, а сватко је у неком свом времену. Стварност има више димензија.

Даровано нам је свјетло да будемо сретни зато осмјехни се овом тренутку којег сад имаш.

СУТРА

Кад црташ своје сутра, сјети се да ће судбина додати боје, а тајна је у томе да осмијех бира оне лијепе и оку угодне. Живот је прича о сну.

СТАЗЕ

Отишли смо у свијет истом стазом а сватко својим путем, а ријетки од нас су знали да стазе настају ходањем а чуда вјеровањем...

СТАЗА ЖИВОТА

Стаза живота иде путем судбине, а не по плану путовања. Ако Вам се учини да не идете у жељеном смјеру, насмијешите се јер судбина воли осмијех...

Ана Ђорђевић

ОБЛАК

Свађала се деца око облика облака.

„То је само облак!“ — добаци им мајка.

У секунди се распршио сав труд уложен у надмудривање, а са њима и облаци.

Борис Ђорем

ДРВО

Бранко Миљковић се засигурно није убио те ноћи. О томе је свједочило једино једно мало дрво. Свједок је ускоро ликвидираан. Без трагова. Ни трага ни од свједока.

Светомир Ђурбабић

НАРЕДНИК С РУЖОМ

У мом животу постајале су две Лујзе: жена и кобила.

Не знам за којом сам више плакао.

ДВЕ ЛУЈЗЕ

Имао сам у животу две Лујзе. Жену и кобилу.
Не знам за којом сам више жалио.

Радмило Ђурђевић

ВРЛО КРАТКА СРПСКА ПРИЧА

Рекли сте нам да је умро?

Страхиња Ђурић

ГЛОРИЈА СУНОВРАТА

„Преда мном је непрегледно зеленило... по-
трчаћу...”

„Шта гледаш?”

„Где сам?”

„У тамници.”

„Слеп сам.”

Драгиша Ераковић

ПАУКОВА КУЋА

Направио је кућу иза решетака. Уживао је у њој. Његов пријатељ, затвореник, завидео му је на срећи.

НАДА

Када кућа пропада, прво се сруши кров, затим зидови... Темељи, скривени у земљу, остају да се надају.

НЕОБИЧАН НОЋНИ ДОГАЂАЈ

Господин Сима није угасио телевизор, као што је обично радио сваке ноћи, пре спавања.

Ноћас је телевизор угасио господина Симу и наставио да ради.

ДВОБОЈ

Ја овде, он тамо... Између нас страх.

НИКАД САМ

Када су сви отишли, остала је Тишина... Опет није био сам.

ВЕЛИКА ПРИЧА

Пружам руку. И она пружа руку. Рукујемо се. Гледамо се ћутке неколико тренутака, а онда се загрисмо. Зашто речи? Све је речено.

ПОЧЕТАК

Он је рекао „Да“. И она је рекла „Да“. Матичар закључи да су од данас венчани и да је драма почела.

ДЕДА МРАЗ

Годинама је делио поклоне и свима био радост, а Он је бивао све сетнији. Нико се није сетио да и њему нешто поклони.

ПРОЛАЗНИК

Пао је мрак и дошао је сан. Када је свануло, он је отишао и оставио ми своју причу.

ЗАЉУБЉЕНА ПРИЧА

Дан заспао, а ноћ врела.

НАЈИСКРЕНИЈА ПРИЧА

Срећни сте што ме имате, па не морате да ме измишљате.

Војислав Ерцег

БАНАЛНА ПРИЧА

Ја сам тек једна банална прича и нико не же-
ли да ме исприча.

Наталија Живковић

ПИРЕ

Кестен и ја правили смо пире. Њега је доста болело.

Наталија Ж. Живковић

ЈАОЈ

- Жртва сам неправде.
- Звекни је у лице!
- ПА ТО САМ БИО НЕПРАВЕДАН ПРЕМА
САМОМЕ СЕБИ!

Мића Живојиновић

ПРАВО

Право човека је да изабере кога ће да воли и са ким ће да живи, без обзира што се ово двоје често разликују и не поклапају.

Драган Жигић

МИРНА ЗЕМЉА

Мирно!

Преслице у шаке!

Команда извршена. Војници преду. Официри штрикају. Оружје ћути. Овце мирно пасу међу вуковима.

ПОПЛАВА

Моја жена, тиха као млеко на шпорету у намери да покипи. Одједном прасне и све се прелије преко руба толеранције, изненада олуја са провалом речи. Поплава у кући.

Миодраг Лари Здравковић

СКИТНИЦА

Од тренутка када ми је она сломила срце,
очајно тражим слободан пут до места покајања.
Окрећем џепове своје душе и тражим другу шан-
су.

Сандра Зеџ

ЗАСТАВА ЈАПАНА

На белом платну сунце или кап крви.

Ранко В. Зомарић

МАРС, УДРУЖЕЊЕ СЛОБОДНИХ
ЛЕТАЧА

Срели смо Марсовце. Још не знамо да ли су Марсовци, али их тако зовемо. Нисмо ни разговарали са њима. Изгледају као камење и много ћуте.

Маријана Илић

ПОКЛОНИ У ЈУЛУ

Данас сам и званично умрла. Биолошки.
Ваљда ће неко некако да јави нашем породичном Деда Мразу?!
Он ће већ по протоколу наћи адресе.
Биће то материјално фина, пуна тачка.

Александар Јањић

НАЈКРАЋА АНТИУТОПИЈА НА СВИЈЕТУ

„Тата, морам нешто да ти признам... Синоћ сам спавао са дјевојком.”

„Не брини сине, и ја сам мало експериментисао кад сам био твојих година.”

Јерина Јерменов

МИТОЛОШКА ЛИЧНОСТ

А он? Ништа. Закаснели падају у јаме заборав
ва.

Ана Јовановић

НАЈКРАЋА КРАТКА ПРИЧА

Купујем, ипак, црну хаљину. Погинуо је...

Бане Јовановић

МОСТОВИ

Мостови су слични људима.
Разапети између невоље и несреће.
Говори се да мостови спајају људе.
Нужда брод нађе.
Мостови су ту да би људи једног дана имали
шта да поруше.

СРПСКА ПРИЧА

- Од горег може горе – рече први.
- И од бољег може горе – утеша га други.

Светлана Јовановић

ПРИЧИЦА ЗА СЕДМО НЕБО

Губити ствари у лету за Седмо небо! То је срећа заборави.

И ако се сетим, биће касно. Слеђена прошлост даје топлу наду будућности.

Колико ћу изгубити, зависи од брзине успињања!

Славица Јовић

ДИЛЕМА

Уметност имитира живот, или живот имитира уметност?

Понекад не знам... У дилеми сам.. Уврну се мисли па помешам...

Лука Јоксимовић Барбат

РАСКОРАК

„Врати се!” рекоше врата.
Довратак је ћутао.

Милорад Калезић

НЕБЕСКА ВАТРА

На платану, испред моје куће, сваке ноћи гори ватра. Покушао сам да је унесем у свој дом. Речено ми је:

„Не може. Та ватра припада небу“.

ЛАЖНА ПРИЧА

Ова прича је лажна. Стога, из педагошких разлога, не треба да вам је причам.

БАСНА

Дошла лија код јазавца да попије кафу. Јазавца јој каже: „Пиј, лијо, кафу. Сад ће доћи пас да ти гледа у шољу“.

Горан Кљајић

ЗМИЈЕ

Змије су ишле из гробља.
Тамо су јеле мишеве, који су јели лешеве.
Сада су ишле у град.
Да једу људе.

БЕСПОМОЋНО

Заврћу рукаве! Заврћу уши!
Све се руши!

РЕД

Дан по дан. Одлази.
И долази. Чекајући. Задњи!

ШИШАЊЕ

Глава.

ЗАУВЈЕК КАД СЕ СКЛОПЕ ОЧИ

Проживјети сва времена у таквој самоћи.

ХОД

Био неки Човек. Огроман човек. Ходао је Планетом.

Кад је он долазио, то се звало Ноћ, кад је он одлазио, то је био Дан!

Још је ту.

Патрик Ковалски

ЛЕОПАРД

Деда на телевизији гледа емисију о тајанственом животу леопарда. Наједном почиње да плаче.

– Шта ти је, зашто плачеш? – пита мама.

Ја никад нисам био леопард, каже деда јецајући.

МИСТЕРИОЗНИ НЕСТАНАК ГОСПОДИНА КОНСТАНТИНОВИЋА

Господин Константиновић, железнички службеник, мистериозно је нестало у ноћи између 21. и 22. априла 1922. Како ником није било стало до њега, случај убрзо би предат потпуном забору.

Радмила Кованџић

КАД НЕ ПОМАЖЕ НИШТА...

Да ли Вам се некада учинило да је Ваша мисија на овом свету завршена?

Мени јесте. Много пута.

Кад не помаже ништа...

Звонимир Костић

СЛОВО

Уби ме прејака реч, записао је песник Бранко Миљковић у свом епитафу пре смрти.

Полицијском истрагом је, међутим, утврђено да је то било слово, а не реч.

О – као омча.

Миливој Костић – Коле

ЕТНО ЉУБАВНА

Угазивши ногом у овчији измет, чобанин га врхом усана и пољуби.

ПОКОЉЕЊЕ

Последњи психијатар на Земљи, откључа спољна врата санаторијума.

Мирослав Костић – Коле

ДРУГА СТРАНА ЖИВОТА

Очи сам широм отворио. Руке ожарио. Крајеви се истањили. Средине нема. Челом гутам прстен. Ко зна да ли ћу се још некада напиту воде са овог извора.

ВЕЧНИ ТОК

Узалуд покушавам да саставим речи.

Суза је замазала мастило. Нада израсла из величине пораза.

На крају који преживе, најлакше крваре.

КЛЕЧКА

Намирисао сам превару. Уз пријаву прилажем главу тежу од олова. Шта се десило – не знам!

Узнесење је почело.

Биљана Котур

УЗАЛУД

Њене црне очи су, као два пса трагача, тражиле знакове о њему. Можда је заборавила да пропуштен воз не може одвести никуда.

Драган Кравар

КРИТИКА

Зашто је након читања моје кратке приче, узела знак питања са самог краја и њиме ме лупила по глави?

ЗАБЛУДА

Мислио је да може дотаћи звезде без напора, тек тако, пруживши руку.

Ненад Крза

ТРКАЧ

Тркач јаких мишића и одлучног погледа, схвативши да је побегао времену, застаде да се одмори.

Време га није стигло, али га је погрешна љубав прегазила.

СВАЂА

Седели су једно наспрам другог бестидно трошећи речи којима је бес придавао значење. Између њих хладила се вечера.

Маријета Кривокапић

ЛЕКТОР

Немам изабраног лектора јер ми подмеће граматички тачан зарез на шта сам ја одавно ставила тачку или пободе једну гдје нанижем неколике не би ли се наставило.

Татјана Крповић

ЉУБАВ

Две чаше вина. Загорели пољупци. Црна хаљина, црвене ципеле. Одело. Кравата. Црвена свећа која догорева. Ја и ти.

Славиша Крстић

ОГЛЕДАЊЕ У МАШИНИ

Махинално сам, после доручка на послу, уместо огледалца узео дигитрон који стоји поред њега. Огледам се у дигитрону: не видим, али рачунам да ми ниједна мрва није остала у бради.

Немања Лагунџин

ПРИЧА О ДВА ГОВНЕТА

Приповедач се нашао између два Говнета.

Они му се обратише својим гнусним језиком.

И он их стаде слушати згражавајући се. Врт је остао између – непримећен.

Горан Лазаревић

ПРВИ ЧОВЕК

Први човек на планети управо је завршио до-
ручак. Неко закуца на врата.

– Жена или змија? – пролете му кроз главу.

Миодраг Лазаревић

ЛЕГЕНДА

- Здраво, легендо!
- Ја нисам још мртав!
- Утолико горе по тебе.
- Зашто?
- Зато што тек треба да умреш!

Нина Лазаревић

***

једне ноћи, враћајући се касно, одлучила сам да се мало ослоним на врата, и остала сам тако. ово није нешто необично, необично је што сунце није уопште изашло.

***

Пулсира бетонска тераса пред мојим очима. Зажмурим, погледам поново – кроз прозор трећег спрата, на супротну страну улице – и даље исто. Сачекам мало, окренем се и одем – није то моја ствар.

Олга Лалић- Кровицка

СЛИКА

На слици је дечак буљио у мене.

Кад сам додирнула слику, његове очи су испале у моје дланове.

ВЕЛИКИ И МАЛИ

Велики су велики.

Свијет је констелација снова малих.

ДОК ПРИЧАШ...

Волим док причаш о женама. Једна од њих те тражи.

Уз тебе сам.

Марко Ламбета

СПИСАК

Роди се!

Расти!

Образуј се!

Запосли се!

Жени се!

Множи се!

Остари!

Умри!

Само не знам којим редоследом?

ЦИВИЛИЗАЦИЈСКИ РАЗВИТАК

Лежимо голи у прашини, уживамо у зрацима преподневног сунца мислећи само о својим празним стомацима.

Ивана Лекић

ЛОВ

Ловим дан, без питања и одговора, без присуства беса и страха, без лома и шавова, без лутања и проналажења.

Ловим...

Нови дан за себе!

Горан Лојаница

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ПАВЛА ПЛЕША?

Знам га. Он своје одлуке доноси у сну.

САН XXVIII

Спавам у свом кревету. Испод јастука, левом руком лагано извлачим револвер; прислањам цев на слепоочницу. Пуцам. Не чујем пуцањ. Нисам се ни пробудио.

Бранко Љубоја

STAR WORS

Свако од нас буде у ситуацији да од Анакина Скајвокера постане Дарт Ведер. Одабир тамне стране је најчешће логичан, пошто је дилема: ТР-ПЕТИ НЕПРАВДУ ИЛИ ЈЕ ЧИНИТИ.

Славко Мали

ПЕСНИК

Песник је својом стакленом руком посекао небо. Кап крви коју попи пртица претвори се у јагоду. Песник изгуби срце и престаде да пише.

Маја Малишић

ПАС, МАЧКА И ЛИСИЦА

Веран као пас, умиљат као мачка, лукав као лисица. Па шта ће ми бољи мајмун!

Горан Манић

...

У почетку... удахнуо сам слободу пуним срцем.

Онда сам издахнут.

Бог је благо кашљуцнуо.

„Треба да престанем да пушим!“ – рече.

Данко Б. Марин

ЧИТАЧИ БИБЛИЈЕ

Мачеви су прековани у плугове, почело је орање њива од којих је очекивана висока плодност, добро су њиве натопљене крвљу, нађубрене телима непријатеља.

ДА СКРАТИМ ПРИЧУ

Косим, а немам појма о кошењу.

И да скратим причу...

Живим, а немам појма о животу.

Миљана Маринко

УВЕК ЗА ДЛАКУ ИЗА ДРУГИХ

Стојим на станици и пљуцкам на ситно, кроз
зубе... почиње киша...

Ништа се не примећује... Као да и не пљуц-
кам...

Увек се нађе неко ко ствари ради боље од ме-
не.

МОЖДА САМ ЛАКА АЛИ НИСАМ ЈЕФТИНА

Свака се моја реч скупо плаћа. Ти се задовољ-
но смешкаш јер си један поглед добио за цабе...
Не знаш да нико не може да плати толико колико
цабе кошта.

Бошко Маринковић

ДБ

– Пссст!

Селим Маринковић

СРЕЋА

Само најсрећнији добију мајку од прве. Већина је накнадно нађе у сасвим другој жени. Ствар је колико у моћи уочавања, толико и у чистој искренности.

Драгана Махафи

ВИШЕ ЈЕ МАЊЕ

Свет је пренасељен, кажу.

А тако је мало људи међу нама, прећуткују.

Мирзета Мемешевић

ЕЛИКСИР МЛАДОСТИ

Родила се једном Једна. Ни својој мајци није била једина. Сваког је дана молила Бога да јој не да среће више него што може поднијети. Дуго је живјела.

Драгица Миленковић

НОЋ

Будна дочекујеш јутро, дуга је ноћ. Пружаш ми руке своје, дуга је ноћ. Журиш у вечну таму а дуга је ноћ, мајко.

СНОВИ

Носи наочаре само кад спава, да боље види своје снове.

ЗАВЕТ

Јутрос ми је мајка на растанку руку пољубила. Срце поскочи, разигра се. Моје усне на челу њеном набораном. Завет вечни.

ТРУДНОЋА

Ивана сумња да је трудна, само...

– Ма, скога ли оста?

– Скога, скога?! Овај ми другар, онај пријатељ, овија ми возачи.

– Па таг, скога, како и откуде – грди је сестра.

Дејан Миленковић

МИМИКРИЈА

Уходим облаке. Чекам да почну да дају од себе. Тад станем испод њих и наместим осмех.

Оливер Милијић

ЈЕДНИНА, МНОЖЕЊЕ

Изломи син седам хлебова за седам хиљада душа. И једоше сви, и наситише се. Пронађи други чинилац.

РАЗЛИКА, ДРУГО СТАЊЕ

Сребрни цар имао је дукат слободе неукротиве. Три сребрњака дивље неслободе: звецкала је смрт. У чему је разлика? Колика је цена неслободе?

Анђелија Милић

ТЕК ТАКО

Ја, идеја ... Обе понекад некоме паднемо на памет.

Зоран Милић

ТОПОВСКО МЕСО

Дајте ми килограм пешадинаца, без костију!

Стамен Миловановић

ПРЕДАХ

На непокошеној ливади митраљеским рафалом покошени млади ратници, уморни од ратова, спокојно одмарају.

Љиљана Милосављевић

НАША ПЕСМА

Време пролази. О сновима ћутимо.

– Лакше се тако живи.

– Он доле, ја горе и обрнуто. Између – таваница, армирано бетонска. Рече ми, једна у пролазу.

СТОП

Пробудим се, на ТВ-у гологузе, весеље... да ли је рат стао!?

Можда ће неко да нам јави... Свет је полу-део... Чекам.

Илина Милошевић

ЧАЧКАЛИЦУ ДРЖЕ

Неки у зубима.

Неки у очима

Јелена Милуновић

ПОЛИГРАФ

Хладни прсти ноћи на врату. Камен у гласу.
Лед у погледу. Кошава у мислима. Мучан бол у
стомаку. Бездан под ногама. Нож у ваздуху.
Лаж је детектована.

Јулијана Милутиновић

МОЈ ОТАЦ

Гледа кајсију. Крошња с лета подсети на све-
же опрану косу.

– Оне при врху брже зру... Ближе су Богу.

ТВРДОГЛАВО И НЕЖНО

Махнуо ми је десним оком. Затворила сам
шаку и он је нестао. Љупки старац Тиресија... Кад
он буде посегао за силиконом за своје допадљиве
усахле груди, биће дефинитивно крај.

PERSONALITY

Ко би рекао, каква риба, а мач носи! Стварно,
ко би рекао...

ВИТЕЗ

Пссссссссст! Дон Кихот спава.

ЗЛОЧИН И КАЗНА (DIGEST)

Баба је убила Раскољникова.

Тања Милутиновић

И ОБРНУТО

Судбина је случајност.

НЕСТАЛИ

И мину фебруар. Од нашега мачка само буре остале.

ПИСАЦ

Тај лешинар људских судбина.

ДУГЕ

Ко је легао да спава, јер не подноси кишу, данас није видео три дуге на небу.

ПЕСМА

Дубока ноћ. Грмљавина тресе прозоре. Срце се утишава. А једна птица пева јасно и безбрижно. Кроз гломазне лавиринте небеске рике њен мелодизни весели цвркут провлачи се вешто.

RESIGNATION

Свима је лепо са мном, сем мени.

ИЛИ – ИЛИ

Или је све у мојој глави, или сам ја у нечијој глави.

Ана Миљковић

ПМС

Сипам садржај кесице у неповрело млеко у шерпи, мешам и причам на глас иако сам сама: „Неће мени нико да нареди како да правим пудинг!“

Горан Мирковић

ЖИКИЦА ЈОВАНОВИЋ ШПАНАЦ

Подсјећаш ме на Жикицу Јовановића Шпанца (херој НОБ-а и учесник шпанског грађанског рата)! Он кад сруши мост, та ријека се више не може премостити.

ПРАВИЛО БРОЈ 174 (мање познато правило нинђуца)

Ко види пишу Нинце, и томе се смије, умријеће у најстрашнијим мукама.

ПОЗНАЈЕМО СЕ

Одговорио сам ти да се познајемо, а да ти ниси питање ни поставила. Можда сам ту погрешно, јер, све почиње питањем, не и одговором.

РЕЧ, ДВЕ О ОВЦИ

Овца нама вуну даје, млијеко, сир, кајмак, ја-
је!

9. МАЈ

Повриједила си ме! Али то не мора нико да
зна. И срушило се све! Ни то не мора нико да зна.

Жељко Н. Митровић

УСТУПАЈУЋА СРЕЋА

Уступам срећу; очувана, некоришћена!

Јасмина С. Митровић

ПРАШЊАВ ПУТ

У левој руци цвеће, у десној штап. На раменима врелина јулска, очи заклоњене наочарима велике диоптрије. Прашњав пут дугачак. Корак спор. Далеко је гробље...

Милан Мицић

ВАВИЛОНСКИ НОЖ

Живео сам неко време као прибор за јело.
Био сам кашика у ресторану брзе хране на
крају града.
Нисам изгледао као време, а то сам био

ТЕВТОНСКА МАСКА

Учествовао сам у рату са бубама.
Било је то пре хиљаду година.
На мачу сам носио бубе кроз Келн, Мајнц,
Вормс...
Моја непромишљена душа била је моја не-
промишљена срећа.

ТРАЈАЊЕ

Живео сам у Вичити.
Бацао сам лобању-сенку у многе сврхе.

Иља Мишуровић

ДОК ЈЕ ЈУТРО ПЛАВО

Шта радим кад све послове завршим. Док други устају, ја лежем навлачећи сан да ми пре-прича претходни дан који сам с њим преспавао!

Кристина М. Младеновић

ДЕЛФИН

Јао, бако, што ме боли прст!

А мене леђа боле, синко.

А мене прст.

А мене леђа.

Прст!

Леђа.

Прст!

Драгана Мокан

ГОСТИ ПОД СВЕТЛОШЋУ ФЕЊЕРА

Едгар носи шољице као дрска жена. Трчи ка дрвореду. Надима се завеса.

ДЕЧАК

Са планина се спушта мирис толико познат Едгару који жмурећи покушава да опица свет. Силази полако, као на тротинету подмазаних точкова.

Мера Морача

ИСХОД ЈЕ УЗРОК

Кога и шта да волим? Сви се на крају разиђемо, као посада свемирског брода... На све стране у бездани бездан за време које је било извршавање наређења његовог измишљања.

Ела Науби

ГДЕ ЈЕ ГРАНИЦА

Некада ствари, када почну да губе првобитну чар, треба пресећи, а некада стрпљењем дозволити њихову коректуру да би поново блеснуле неоčekиваним сјајем.

Вера Нешић

ЈАБУКЕ НАГРИЖЕНЕ ВРЕМЕНОМ

Две јабуке на столу. Стоје непомично, гледам их. Труле и пролазе. Њихова кожа се бора, добија тамне флеке. Венту полако док се око њих сакупљају муве.

Светлана Нешић

ГОДОВИ

Испреплетани годинама стоје чврсто на тлу.
Из дана у дан јачају. Осликавају време, пролазност, живот. Њишу се. Одолевају олујама и неизвесној судбини. Опстају...

РЕЧИ

Расуте речи.

Троше се, нестају. Прикупљам трагове што су остали. Покушавам да их сложим, праметнем и створим јединствено значење.

Оно што светли када је свуда мрак.

Радојка Никић Милиновић

ЈЕСЕЊА ПРИЧА

Љубавна. Сном исплетена. Драга. Под ципелама жуто лишће хода. Сећање на сусрет. Хаљине избледеле од додира. Отимају се немиру. Блиста срце даљином додирнуто. Срећа.

ГЛАС

Тихом радошћу проговара мало сунце у нама.

Бојана Николетић

ЈЕДНА ПРАЗНА ПРИЧА

Очи су им постале ситније, упале и замућене.

Као да су нечим погођени, разочарани. Шта се то могло десити?

Није сазнала: није имала прилике да пита.

Валентина Николић

ПРОЗИРНА КАП

Извире из дубине огледала – прозирна слана кап.

Носи горчину и уздах док тече.

Боли и понире, пече – та прозирна слана кап.

ДАН

Изгубљен је. Отишао заувек и неће се вратити. Дозволили смо да оде. Отићи ће и следећи. Нећемо га зауставити, али морамо учинити да не оде заувек!

ИЗГУБЉЕНЕ БОЈЕ

Зашто наилазим на мрак док пратим светлост дана?

Зашто пишем црно, кад је мастило плаво?!
Шта се десило са мојом палетом?!?

Зоран Николић Мали

КОНТРАСТ

Шеве певају, зечеви се боксују, рајска птица плеше, мужјак тарантула ризикује живот – све да би се парили. Моја жена ме грди.

СНАГА

Млади добијају снагу из љубави. Средовечни људи из алкохола, дувана и љубави, а старци из успомена.

Ко претера, умире.

ЗЛАТО

Злато је одувек било симбол нечега вредног. Новац је све покварио. Зато су и нестала она златна времена.

Настао је период блата.

ДЕДА МИЛЕ

Све луде коње је зауздао. Много жена имао. Сви су га звали Даскало. До пред свој крај, кад онемоћа, продаде коње, леже и умре.

Само му баба Наталија не опрости.

ОБЕЋАЊЕ

Направићу ергелу, имаћу најбољи коњички клуб. Потребна су ми само потенцијална средства, коњи и локација.

Ово ће заживети, а можда и неће – јер коњ је изгубио племенитост у свету магараца.

БУРИДАНОВ МАГАРАЦ

Кад изгубиш коња, наћеш магарца. Изгубиш девојку, наћеш распуштеницу. Наћеш удовицу...

Са обе стране рецка. Као у картама. То је задовољство. Резултати су једнаки, а задовољство обострано. Боље од самозадовољавања.

Јелена Николић

***

Зачуло се звоно са улазних врата. Исцрпљена узалудном љубављу, довукла се и отворила. Осмехнуо се и пружио јој неспретно замотан поклон. Збуњена неочекиваним расплетом, испустила је саксију. Љубичица је заплакала.

Валентина Николић Радивојев

У ЗАЧАРАНОМ КРУГУ

Невидљива кутија.
Доле – локвањи.
Горе – звезде.
Сунце – около! ...

НЕВИДЉИВИ ТРАГ

Трудимо се да оставимо за собом видљив траг...

Каткад се трудимо да траг за собом прикријемо...

И док пишемо... остављамо трагове...

Само... поједини трагови су нечитки... или неразумљиви... невидљиви...

ЦРВЕНИ ТРАГ

На плавом тепиху остао је црвени траг жутих папуча.

НЕМИ ТРАГ

И једно одмахивање главом, без речи... остави траг.

Назвала сам га немим трагом, а он упркос томе одзвања дуго, дуго... дуго.

САН

Иза решетака... Сама...

Чувари говоре другим језиком, не разумем их.

Сањам биљке на води... Слободне... И један жути цвет.

НАЈЛЕПШИ ДАР

Једном сам добила на поклон слику.
Насликану... У снегу.
Остала је да живи у сећању. Заувек!!!

ТРАГ ЗВУКА

Гробље... Капела...
И туп звук закуцавања ексера...
Звоне црквена звона...

ТРАГ ЗВУКА II

Гробље... Капела...
И данас сам чула тај исти звук. Туп звук закуцавања ексера.
Овога пута свештеника није било...
Црквена звона остала су нема.

Слободан Николић

СУЖАВАЊЕ

Дан започе мрзећи свог најбољег пријатеља
следећи поче псујући старе родитеље
следећи лемајући крхку децу
следећи кињећи женицу
следећи сконча
непочет.

Катарина Новаковић

КАКО САМ ДОБИЛА
ЈОШ ЈЕДНОГ ПРИЈАТЕЉА

Пољубио ми је чело. Застао је.
Уснама је додирнуо врх мог носа. Опет је за-
стао.

Кренуо је ка мојим уснама. Оклевао је.
Пољубио ми је руку. Отишао је.

Лидија Новаковић

ЉУБАВ

Никада те нисам видела, никада те нећу видети. То је довољна ситуација да из ње изникне безброј људских прича.

Жељко Обреновић

ГИТАРА

Отпањιο је појачало до краја и уживао у сваком тренутку свирке. Људи из дистрибуције чекали су испред врата да исеку струју због неплаћених рачуна.

ТЕМА

Увек када би видео да су обоје онлајн, био је убеђен да причају једно са другим, као и у то да је тема заправо – он.

Опавски Весна

ДВЕ РЕЧЕНИЦЕ

Ово је прича о две реченице. То је била прва.

Милена Орловић

БУЂЕЊЕ

Нови дан не распознајем, само слутим Хемерин ход. Са капака отресам снове, па их качим у сноваријум, редом (испод сваког уредно исписано име). Требећи сате, сањиво трошим јутро.

Михајло Орловић

СТРАШИЛО

Госпођа Соња је живјела сама. Није имала пса, али је пред вратима држала ципеле број 48.

– Лопова има свакаквих, али највише плашљивих – повјерила се једном својој пријатељици.

Динко Османчевић

ЈЕНКИ НА ДВОРУ КРАЉА АРТУРА

— Добри мој Кларенсе, зар ово није 528. година?

— Не, господару, ово је 2528. година! А сад, пожурите, угасите сунце, целат инсистира да му вратим шибице.

Александар Павић

МАЧ

Реч од три слова – мач! Светлуца у мраку српског усуда, лебдећи у ваздуху. Невидљиви алхемичар не дозвољава му да се врати у корице.

Јован Павловић

УСАВРШАВАЊЕ

Запржи себи чорбу. Сатерај се у ћошак. Уђи у безизлазну ситуацију. Доведи се пред свршен чин. Стави се у немогућ положај.

Не очекуј да све уради неко други.

Раша Панеш

ИН

Деда пролази двориште са свежим новинама испод пазуха. Успут ставља наочаре па улази у пољски WC и затвара врата за собом.

Он је сада ИН!

Душко Париповић

РЕЛАТИВНОСТ

Тамо негде високо на мосту стајао је човек, замишљен и обгрљен маглом. Река га је видела и силовито му похрлила у сусрет.

Рада Пауновић

ПРИЧА КОЈА СЕ ЖИВИ

Размишљам... одавно нисам написала ни једну причу. А онда схватим да своју најлепшу причу управо живим у својим позним годинама.

И срећна сам што је тако.

Дамјан Пејовић

ТРОЈЕ

Један се претворио у троје. Двојицу смо видели а о трећем смо само чули. Спомињу га она двојица, кажу – тај је нормалан. Забавни су.

Кристина Пејчић

КАКО ПИСАТИ НАУЧНУ ФАНТАСТИКУ?

„Да ли научнофантастична прича мора да има поруку, и да ли порука буде логична?”

„Боли ме к...”, одговорио је мр. Спок и залупио ми врата у лице. Како непристојно...

Милош Петрик

ЉУБАВНА ПРИЧА

Он лаже. Она му не верује. Свеједно, ништа се не дешава.

Душан Петров

ДИЛЕМЕ НА ТРАВИ

Испрва се све чинило ок и мислио сам да ме неће оставити... али преварио сам се.

Ратко Петровић

ДЕМЕНЦИЈА

Позвао сам ту девојку на клизање, а нисам знао да клизам.

Онда сам ја вукао дупе по леду, а њој су узимали број телефона.

Тамара Петровић

ЕНРИКЕ

Хоћу да ме прихватиш: као срећу, као дуго тражени скривени делић... као младеж на чудном месту. Разумеш?

Урош Петровић

БОЈЕ ПРАСКОЗОРЈА

Савет: Ако пишете неку литерарну форму, немојте никад прво написати наслов. Велика је шанса да данима гледате у њега, без икакве идеје шта да напишете испод.

Дејан Печеновић

СИРЕНА ИЗ МОРА СНОВА

Радосно, Леонард је посвршавао све послове и легао у кревет раније, надајући се да ће је поново сањати.

ДЕТАЉ МАЛИ

Већ навикнути на њена свакодневна кинђурења ипак су сви приметили да се тог дана појавила са једним комадом накита више него иначе.

Златна бурма на прсту многима се учинила сувишном.

СРЕЋА

Ветар јој је мрсио косу, а мени мисли. Свестан тога – додао сам гас.

ЉУБАВ

Арлаукање је парало даљине сустижући оне који су морали отићи.

ПОЉУБАЦ

Желим да те пољубим, шапнула је, а пољубац је у трену прострујао његовим телом и пре него што је осетио додир њених усана.

КАД ПАДНЕ МРАК НА ОЧИ

Ни кружни ударац ногом, ни везани директ, ни кроше па аперкат, ни рад ногу, ескиваже, правилно дисање ... ништа не спашава ... у том мраку.

ГЛУПА БАНДЕРА НА ЈОШ ГЛУПЉЕМ МЕСТУ

... туп ...

НА ЂУРЂЕВДАН

Зором, док киша ромиња и громови роморе,
у громби капућу, променадом тромо промиче Ро-
мео – краљ Цигана.

МЕНИКО

Чврсто стиснуте капке пробија бесана све-
тлост неонске рекламе у соби једног јефтиног аме-
ричког мотела.

У ритму паљења рекламе препознаје плачни
зов далеке трубе Мексика.

Божидар Пешев

КРУГ

Свитање, ноћ, свитање...

ДА ЛИ БИСМО?

Да смо? Где бисмо? С ким бисмо? Шта бисмо? Зашто бисмо? Куда бисмо? Чиме бисмо? Како бисмо? Да ли бисмо? Знам да бисмо. Знали бисмо. Били бисмо, али нисмо.

Никола Ч. Пешић

КРАТКА ПРИЧА

Размишљавам како да напишем кратку причу.

Увод, разрада, закључак ...?

Али, то би већ одужило причу.

То не би била кратка прича.

Зато одмах завршавам.

Драган Попадић

КОЛИЈЕВКА

Расковао је колијевку и ћутке од ње направи
крстачу.

Поповић П. Александар

ВИСИНА

Намргођена сива планина високо у облацима остала је иза њих.

Кршевити, изборани горостас немо је посматрао двојицу.

Никада им неће опростити што су га надвигали за своју мизерну људску висину.

Драган Поповић

ЊЕН РОЂЕНДАН, ТРИДЕСЕТИ

Пуна соба и празан поглед, корак отежао: сама.

ХВАЛА ШТО НЕ ПУШИТЕ

– Ионако ћемо умрети – говорила је увлачећи димове у своја љупка уста, створена за све пре него за умирање. – Ионако ћемо умрети.

И то каже савршено мирно.

НОВА СРЕЋА

Признајем: није било лако наговорити је. „О, све је наранцасто“, рече улазећи. „Моја боја!“

Њен први долазак.

Моја соба.

Њена боја.

ДЕВОЈКА С ЛАМПОМ

Има младеж, као златно око, на длану.

ПРОЗОР

Светла се гасе и требало би имати мачје очи; или у мраку напипати, оно што пожелиш, уснама. Желети, не престајати: само кап меда на језику биће као лампа.

МАЧО

Нема мудровања: када видиш да те посматра, ошинеш је прво погледом одозго на доле уз онај познати баш-ме-брига-осмех (мушки презадовољан), одстојиш мало – па крећеш. Најкраћим путем.

СРЕЋА

Признајем: није било лако наговорити је. „О, све је наранџасто“, рече улазећи. „Моја боја!“ Њен први долазак. Моја соба. Њена боја.

Отад у мени куца наранџасто срце.

КРИК

Густој, топлој, безваздушној – мислила си да јој измичеш али узима те: ова грабљива ноћ, ноћ без лица...

ДОГАЂАЈ

Кад си сам – и кад одједном, у пролазу, опет чујеш (после читаве вечности) њен испуњен и звучан и разговетан глас, згуснут од речи које навиру жустро, у таласима: та милина!

Невенка Д. Поповић

... РАТ ...

Расповијено болно дете...
Нема росе, ни талка милосрђа...
... Рат ...

ПОЧЕТАК ПРЕД КРАЈЕМ

Прођоше свирачи.
Стањи се зов гоча свирачевог.
Оде радосна невеста... а ја остах да је зами-
шљам.

Пребрзо утрну у слуху и истроши се млака
намера људске доброте.

Ведран Премуж

ГОРКА КАВА

Тог јутра продрмала су ме и разбудила, боље од кафе коју сам управо испијао, три изненадна неугодна звука. Кочница, пас, дијете.

Душан Пуача

МЕРА

Прокрустова постеља је права мера. Ни мање ни више. Таман онолико колико треба.

И зато у систему мерних јединица неопходно је увести јединицу: Један Прокруст.

Душан Радаковић

РАТ

Окренуо сам главу и на неколико метара од мене видео мрава како мили, од надлактице ка шапи, по руци.

Мојој руци.

Радановић Маја

ПРИЧА

Папир је крут. И већ је пар пута пукао на местима где је нешто наглашавано. Мислим да неће издржати целу причу.

Михајло Радивојевић

КРИМИНАЛ

Цела фамилија је била опљачкана. Украли су им ауторска права.

Онда су они заузврат овим првима украли понос.

Криминал заиста није оно што је био.

Васа Радовановић

ИГРА

Мирис твог тела испунио је собу. Игра почиње. Од мог додира Твоја жар-птица сузи. Ружа се буди.

Уздрхтао је месец са наранџиног цвета док скида нектар.

ПРЕДСАН

Моја љубав и ја, загрљени, срећни да срећнији не можемо бити, чекамо да ноћ нам звезданим јатом наткрили наше снове.

Гордана Радовановић

СМАЈЛИ

У магловито недељно јутро, на контејнеру испред солитера, освануо Смајли.

Под жутом линијом осмеха исцерила се црвена нахерена слова:

П   О!
Р   Н
И   Т
      ЈА

ОГЛЕДАЛА

Одвезоше јуче смећари сва стара огледала из куће.

Још плачем за оним што су крхотине запамтиле.

Марина Раичевић

КИШОБРАН

Сатима је стајао на киши. Није се појавила.
Оставио јој је кишобран да не покисне када она
једном некога буде чекала.

Братислав Рајић

БОРБА

На Тргу Маркса и Енгелса, Никола Пашић.
Загледан у њега, младић у телу средовеч-
ног пролазника...

Јелена Ракић

СТРПЉЕЊЕ

Дошла сам и села.
Прошло је неко време, а ја сам ћутала и дисала.
Уживам ли? И даље сам на истом месту.

МИСТИКА

Посматрала сам три слике. Све су биле исте, на њима је била девојка. Питала сам уметника зашто се дела зову ФЛАСHE када на њима нема боца.
Ћутао је.

Драгица Ранковић Веселиновић

***

Док се бубашваба лењо шетала по трави, и тражила још коју мрвицу хране, лопта величине кошаркашке лопте великом брзином је отишла са ливаде у небо и нестала у његовом плаветнилу.

Горан Ранчић

ИМА ЛИ ТЕ?

Аутобус стаде... Бабушница.

Аутобус се увек врати одакле пође... А човек?
Може ли човек...? Силазим. Стојим. Где сада...?
Неко ме повуче за рукав... Она...!? Поред ње девој-
чица... Седам година...!?

Зоран Раонић

НЕБО

- Овамо је некако тмурно, и облачно и није, напорно. А како је тамо?

- Појма немам. Ја имам своје небо.

ЊЕГОВ СТАВ

Неизбјежан је. И увијек спреман да прича. А с њим се упустити у причу – исто је као срести младог бика који се рогуши – па истог тренутка с њим окушати снагу.

ГЛАС

Пуцањ! Два! Три пуцња!

Неко се ожени! Неко се роди! Некога крстише! Можда убише некога... Можда је побјегао. А можда га и промашише. Можда.

Нама остаје – можда. Као и увијек.

МАЈСТОР ЗАНАТА

Био је поштар који је знао кад писмо неком још није ни написано.

ТРЕН ЗА ТРЕН

Пуче ми сијалица и отјера тек нађену метафору.

КРОЗ НОЋ И СВЈЕТЛОСТ

На свемоћни рефлектор насрћу инсекти у јатима, у ројевима, пеку се и падају у ријеку која их онда као печење носи на гозбу рибама, некима, негдје.

СЛИКА

У прозору само млада мајка, учи дјетенце првим корацима.

ОСКЛИК

И не слутећи да се тај диви њеноме псу, а не њој – узврати му широким оскликом.

РОД И ПОРОД

Испред нахереног породичног кућерка, у дубокој хладовини ораха који је наткрилио све, старица мајка окупила своје седморо незбринуте дјеце, сви пензионери.

ЧАСТ СТАРОГ РАТНИКА

Стани, Јоване! И приђи мало. И ти да чујеш старога јунака. Немој „нека“! Овај ако још ову битку преживи – он ће и данас бити са нама!

Зоран Раца

УТОПИЈА БР. 1

На поновљеном суђењу осумњичени је коначно признао да је човек и то обичан!!!!

Садуша Реџић

СЛУТЊА

Косово, пети децембар две хиљаде седме.
Спрам неба превученог светлим облацима, велико
јато црних гавранова. Птице падоше на безбојну,
голу њиву, прекривајући је попут големог, тамног
семења.

Љиљана Рим-Живковић

ЖУТА ЉУБАВ

... Опчињена, заљубљена... Заљубљена екстатично. Да, она је била екстатично заљубљена у њега. У Жути цвет тикве. Српску орхидеју.

Драган Ј. Ристић

И?

И тако кренуо једном господин Милисав Сре-
тић главном улицом.

И?

И срео жену свог живота.

И?

И она прошла поред њега.

И?

И никада је више није видео.

РАМ БЕЗ СЛИКЕ

Једна Бојана јурила је за њим. Безуспешно.

Једну Бојану јурио је он. Безуспешно.

Једна Бојана постала је његова супруга. Полу-
успешно.

КИША

Волим да је слушам док прича о киши.
Притом она мисли на нешто друго.

Удовољавам јој и то друго.

УПОМОЋ!

Ево га, познати политичар! Већ колико минута не затвара уста. Гасим тон на телевизору. Он као риба на сувом тражи помоћ водитељке.

РАНОРАНИЛАЦ

Устао је, а још ни први петли нису запојали.

Устао је, а још ни један аутобус није радио.

Устао је.

Устао је, али се предомислио и опет легао

СТРПЉЕЊЕ

Мелодијска линија те муве зунзаре била је дуга онолико, колико и моје стрпљење.

НАЈКРАЋА ПРИЧА

Док ја мозгам шта да напишем о животу, он оде даље.

Радмило Ристић

УПОРНОСТ

Упорност се исплатила. После дугог лутања нашли смо коначно место под сунцем. Било је – у хладовини!

Херцег Розић

ПЛАЧ

Видео сам нешто чудно. Сузе покошене траве која се преко косе у јаким замасима прелива. Плач траве. Разумете? Отад плачем зелено.

Јован Рукавина

НА ИСТО СЕ СВЕ СВОДИ

На исто се све своди. Неки, многи објашњавају систем владања. Неки (мали) владају. А ми? Ми пливамо у њиховим сновима. Наша јава је обојена њиховим црнилом кроз њихове ружичасте наочаре.

ДЕБЕЛЕ ГОДИНЕ

Какве је листове имала? Као најодабранији цвет наше младости. Данас – у средњим годинама. Купује доручак, испред мене. Ноге дебеле. Као и наше (заједничке) године.

САН

Сањам оца, како опрашта доктору његове пропусте. Ја нећу, и одлазим. Куму чиним посету, на послу. Долазе, и одлазе жене на доручак.

Иван Ршумовић

СРЕЋАН ОД СРЕЋЕ

Био сам мртав, за језичке чистунце, стилски филигран: Мртав сам. Три дана. Неправилно формирано од већ поменутих елемената, само ми је потврдио изречену сумњу.

Александар Савић

ЈАМА

Краткосилазни, краткоузлазни, дугосилазни, дугоузлазни, неакцентована дужина. Систем је био ту. Ријечи није било.

НИРВАНА

Био једном један цар и живио срећно до краја живота.

Немања Савић

ПРИЧА О ПОЗНАНИКУ КОЈИ ЈЕ ДОБИО
РОГОВЕ

Боље да не причам.

АЛАТ

Отворио сам огласе. Машине и алати.

„Продајем апарат за варење”, шифра: „Желудац вишка”.

– То није то, закључих. Мени ипак треба други алат.

Драгана Сепе

ПРИЧА О ЖЕЉАМА

Све жеље које имамо, у потпуности су наше, само наше. Њихово остварење увек води путу ка неком или нечем другом.

КРУГ

Има ли трагичнијег човека од онога ко је, најзад, добио све оно што је желео?! Многи људи, када постигну оно што су хтели, притом изгубе сами себе.

ДАНИ ПРОШЛОСТИ

Болно је сећати се срећних дана. Срећних дана људи се увек сећају са сетом.

ПРИЧА О ЖЕЉАМА

Све жеље које имамо, у потпуности су наше, само наше.

Њихово остварење увек води путу ка неком или нечем другом.

СРЕЋНИ ДАНИ

Болно је сећати се срећних дана. Срећних дана, људи се увек сећају са сетом.

Гордана Симеуновић

ПОДСМЕХ

Јуче сам последњи пут била у ЗОО врту.

Једва издржах подсмех у погледу женке кенгура.

Гледала је о раме обешену, моју празну торбу.

Симеуновић Наташа

ПРИЧАТИ ПРИЧАЛИЦИ

Зашто си ми ушла у причу, причалице једна?
Тешко ми је да почнем. Ето, због тебе морам сад
да завршим. Престани да причаш!

ПРОЗА

Причати причалици.

Зашто си ми ушла у причу, причалице једна?
Тешко ми је да почнем. Ето, због тебе морам сада
да завршим. Престани да причаш!

Владимир Симић

СВЕ СУ СРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ ИСТЕ

Покажите ми срећну породицу, даћу вам рекламу за тоалетни папир. Покажите ми несрећну породицу, даћу вам сценарио за Чехова.

Ах, бити зао, мучити ближње своје, уживати у уметности...

Милан Р. Симић

НА ЛАЂИ САВЕ ШУМАНОВИЋА

Смех разгони тешке мирисе пијаних.

Сергеј Скорупан

ИКАР И СИЗИФ

Након што га је докони пјесник по ко зна који пут спалио и извукао из пепела, Феникс уздахну и рече: „Ти, Сизифе, како хоћеш, али ја не могу више“.

НЕПРИЧА

Ма шта има ја да вам причам причу. Маштајте!

ВЕОМА КРАТКА ПРИЧА

Знам много људи који, као и ја, воле веома кратке приче. Зато ћу, на њихову и моју радост, ову причу одмах привести крају.

Срђан Соковић

РИЈЕКА ЖИВОТА

Од малена сам волио море и небо и желио да постанем морнар или пилот, али ријека живота ме носила копном.

Игор Солунац

ВЕЛИКА СЦЕНА

Замишљено посматрам жуљеве на њеном длану. Она, љубоморно, моје савршено нетакнуте шаке. У гардероби смо помешали костиме, али сада, на сцени, касно је.

МАНИРИ

Неподношљиви смрад човека на суседном седишту објашњава једино празно место у претрпаном аутобусу и моју кратку памет. Осећа се на прљавштину, заразу, распадање. И даље седим. Срамота је сад устати.

Зоран Спасојевић

ГРАНИЦА

- Куда води овај пут?
- Ја долазим само довде. Ту је моја земља.
- А, даље?
- Даље иду они који тамо имају земљу.

ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА

- Где се налази та Србија?
- На Балкану.
- Па то је на крају света.
- Није, али крај се одатле добро види.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ

- Русија се меша у унутрашње послове САД?
- Да, Русија се меша у наше унутрашње послове широм света.

ИСКУСТВА МЛАДЕ ДЕВОЈКЕ

Читала сам књигу јуче. Није лоша фора.
Пробајте.

* * *

Пипала сам књиге дуго. Да нађем данашњу
савршену.
Грешка.

МОНМАРТР

бистро поред мене седи неки маторац пљу-
нути пикасо лула капица откопчана кошуља бос
урокљиве очи плаве пије зелену чаробницу па сам
морао и ја да не разочарам цео фазон

ДАМА СА ПСЕТАНЦЕТОМ

Једном сам тако шетао парком и срео даму са
псетанцетом у наручју.

„Добар дан“, рекох. „Срећан пас.“

„Парализован је, господине“, рече дама и
пригрли псетанце.

КРАЈ ПРЕДСТАВЕ

- Ви говорите у име свих изненађених?
- Да, ми говоримо у име свих изненађених.
- Шта хоћете да нам кажете? Слушамо.
- Пошто смо изненађени, немамо шта да вам кажемо.

ЉУБАВНА ПРИЧА

- Драга, понеси ми зубе! Ту су, у чаши.
- Шта ће ти ноћас?
- Ноћас бих да будем страстан. Хоћу да гризем.

Мирослав Средановић

ШПИЈУНКА

Звоно. Зарза. Загрцнуто. Језовито.
Нишаним кроз шпијунку. Оком шкиљавим.
Смањујем страшило. Удаљавам напаст. Спу-
штам капак.

Милорад Стајчић

ЈЕДАН ЧОВЕК

Живео једном један човек. Онда је умро и родио се опет. И тако, живео двапут један човек.

Мирослав Стаменковић

МАЛИ НЕСПОРАЗУМ

Две мачке су се поцапале на крову изнад. Борба је била кратка. Само два вриска. Онда тишина. Лепо.

ИМУН НА ШОПЕНХАУЕРА

Након што сам одгледао рекламу у којој девојка хистерично грли кесу са прашком за веш, одлучио сам да постанем срећан.

Слободанка Стаменковић

ЈЕДИНА ПРАВА ПРИЧА

Само је неиспричана прича најбоља прича.
Тако свако има право на своју.

Нека тако и остане.

Влада Станиоски

НИЈЕ
(ЕПИТАФ СА ДАЖБОШКОГ КАМЕНА)

Ти, што читаш, знај:
и умрех у заблуди
да је љубав од смрти јача.
Није.

Мирослав Стефановић

ПОСЛЕ ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА

Играјући се ватром, запалили смо сено и у пепелу нашли иглу што је бака изгуби док девојка би.

СУНЦОКРЕТ

Дању и ноћу гледам у сунце, а мудри у мене и знају колико је сати.

ЛОША ПРИЧА

И ова би прича добра била да се перо није иступило.

Филип Стефановић

СМС (САМО С)

Сам сам.

Седим, стојим, спавам,
сећам се.

Смрскана свест стиже
својим сивим
сентиментима, скривајући
све сјајно.

Слабо се сналазим са
самим собом, суочен
са сталним секућим
силама страха.

Сам сам.

Живорад Стојановић

ЈАСНО И НЕЈАСНО?

Разумем да има вицева са брадом и оних без браде, али ми уопште није јасно зашто је прича једног нашег будућег нобеловца ћосава.

Милко Стојковић

ГРУДА

Доле Знепоље. Изнад, Вртоп у магли. А између се прострла Груда. Нигде тако не мирише мој жал као на Грудди.

Јелена Стојковић Мирић

ЕНИГМА

Данте, који је ово круг?

ЧУЈЕМ

Чујем како ми расте коса.

Нермина Субашић

МОЛИТВА

Изустих молитву...

Неку своју...

На брзину измишљену...

Кратку...

Као и овај живот што је...

И Бог гријеши...

У задње вријеме често...

Можда се уморио од нас оваквих какви смо...

Стефан Теодор

О ДОБРОВОЉЦИМА

Ако вам насилно одузму слободу, повратићете је и опет ћете постати човек. Ако се добровољно одрекнете слободе, никада више нећете бити човек.

Павле Теофиловић

КАКО СУ НАСТАЛИ СРБИ

Биле две пра-пра-пра-пра-материје.
Марш у пизду материју! – рече прва другој.

Зоран Тодор

ФУТУРИСТИЧКА НОЋ БОРЕ
СТАНКОВИЋА

Ноћ летња.

Друм широк, прав, царски.

Небо испресецано беличастим димом, мла-
зних авиона.

СВИЊЕ

Блатњавом ледином поред пута каља се крдо
свиња.

Ходам четвороношке, носем ришкам по бла-
ту и плачем.

Уплашене мојом појавом свиње прхнуше и
полетеше.

Тужно гледам у вис.

Немам крила.

СМРТ ПРОЗНОГ ПИСЦА

Задовољан садржајем, писац се убио приповетком.

Преминуо је док се плашио тек написаном причом, коју је шапатам испричао себи у мраку.

СМЕХ

Лете столице. Сто се зарива у плафон. Под нестаје. Соба се распукла.

Чује се јак прасак...

Смеха.

ТАТУ

Жена која пролази, носи бол и тату прекривен косом.

На голе ножне прсте ниже уздахе дечака.

Док гаси светлост неона и пали жеље, остајем прасе на њеном врату.

ПРЕД ОГЛЕДАЛОМ ЗА БРИЈАЊЕ

Много година касније, пред првим огледалом за бријање, затварам очи. Напушта ме лик који увишени носим, кроз победе и поразе.

Поглед мог одраза је заразан и насрће.

Јасмина Тодоровић

МИСТЕРИЈА

Губим разум под облацима, покушавајући да схватим своје рођење, смисао живота који живим и смрт која чека.

Катарина Томановић Lancrat

ОБРОК

Једем своје муке за доручак, ручак и вечеру,
прождирем себе уместо хлеба, одржавајући тако
идеалну фигуру без дијете.

Елизабета Трајковић

У СМИРАЈ ДАНА

Модро огледало. Небо благо румени при појави младог месеца. Дан тек замакао из погледа, ноћ лагано хвата за скуте – Море.

Станимир Трифуновић

МУК

Загледао сам се у сопствену бору...

...Ни реч.

Ни она.

Ни ја.

Мића Тумарић

УВЕЖБАВАЊЕ

Стојим.

Они нареде: седи!

Дигнем се.

Лези!

Усправим се.

Савиј се!

Кренем.

Стани!

Чучнем.

Клекни!

Легнем.

Пузи!

Заспим.

Буди се!

Пробудим се.

Сањај!

ПИСАЦ

Седи. Гледа папир. Бео. Празан.
Онда размишља. Црно. И пуно.
Узима револвер. Велик. Нишани. Пуца.
Крај приче.
И живота.

Сима Ћосин

ГЛАД

Он ждере све из новина, ждере са телевизије, ждере са радија, ждере са тараба, ждере са билборда.

Преждере се. Онда дође код мене да бљује.

Владан Ћосић

ВАТРА

У њену мудрост не могу да сумњам. Она греје моју кућу, кува ми ручак и пече ракију за моје најбоље пријатеље.

СЕЛО

Ваљда сам био рођен. У тешком ваздуху осећао се мирис балеге. Нешто непознато, из простора, слутило је кишу.

Није пала.

Само се ветар поигравао са тек стасалим лишћем багрема.

Љиљана Ђук

NO NAME

Данас је Ускрс упркос црвеном календару. Из шареног ускршњег јајета излегло се пиле.

Гордана Ђулибрк

СТВАРАЊЕ

Мисао ми се јави па утекне као преплашена птица. Ако је одмах не пренесем на папир, да ли ће поново долетети – не знам.

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ

Дошли су признати и непризнати књижевници и они који то никада неће бити. Колико необичности на једном месту.

КАВЕЗ

Кавез у коме добровољно станујем је у мојој глави. Треба да га отворим и пустим своје мисли да полете.

ЋЕЛИЈА ДВАДЕСЕТ ПРВОГ ВЕКА ИЛИ БИЛО КОГ

Ћелија осликана цртежима пећинског човека. На средини се налази сто са писаћом машином и удобна кожна столица са точкићима. У дну собе кревет. Склониште од других и саме себе...

Маргит Ђурин

ЗАШТО СЕ ДЕТЕ ДЕРЕ?

Када се мало дете упорно дере, а није болесно, ни гладно, ни жедно, није му хладно, ни топло, итд, итд, тада му је највероватније: *досадно*.

Милојко Урошевић

ПИСМО

Погубих бројеве, па нисам сигуран да ли је
ово број једног од виђенијих квислинга?

Ти ли си, брате из Кариота?

КИША

Као да ће киша?!

Ако падне, одох да шљапкам по барицама.

Иван Филиповић

КО ЈЕ БАШ-ЧЕЛИК ДАНАС?¹

Она се цело вече љуби са њим у клубу. После му не даје број телефона. Она је Баш-Челик.

---

¹ Колоквијум на трећој години архитектуре.

Фрањо Франчич

ПАХУЉЕ

Дебеле пахуље, као комади рашчешљане вуне падају у одсјај ноћи, небо се располови, страшан крик пресече сан, волео бих да зауставим време.

Амела Халиловић

УНУТРАШЊОСТ

Желео је да наслика свој осећај. Депресиван, прво је премазао платно црном бојом. Због недостатка боје, расуо је млевени бибер по палети, стао поред платна и искашљао се.

Сабахудин Хаџиалић

ТРАМВАЈСКА ОДА

Рупа поред пруге. Аутомобил без точка. Возач без памети. Трамвај на прузи. Чекају. Најаву бољитка. Који неће доћи.

Сенад Хонић

ПРОСЛАВА

Данас сам у продавници купио следеће намирнице: један хлеб, паштету, кило лука, два јогурта.

Нек се зна да је празник.

Цветковић Миодраг

О ГАСОВИТОМ АГРЕГАТНОМ СТАЊУ
H₂O
или
ПРВИ СУСРЕТ СА СВЕТОМ

Желео сам да дохватим облаке. Скочио сам...
Били су високо.
Сад имам само маглу.

Слободан Цекић

ТЕЛЕФОН

Звони телефон.

„Ко је то?“, питам.

„Један усамљеник.“

„Тај сам и ја“, рекох отворено.

После смо дуго причали као стари знанци.

Ведрана Чачић Николић

ПОРТРЕТ

Пости.

Пегла, пере, пече пецива, плете.

Пише, прича пошалице.

Поуздан пријатељ.

Потпуна перфекција?

Потпуна превара!

Псује.

Пије пуно.

Плаче прилично.

Прави погрешне потезе.

Пуца по порубима.

Љубомир Цигурски

ПЕСНИК

Рекао је, ТЕШКО ЈЕ. Ми смо га слушали док је читао. Плакали смо, смешили се и за тренутак смо поново и снажно осетили да нам је драго што смо живи.

Миломир Шаранчић Леки

W W W

1,2,3,4,5... 666

Наташа Штимац

НА ПЛАЖИ МОЗАИК

Каменчиће скупљам недељом. На плажи у јесен и зиму. Кад нема купача. Има само камења. Ситног и крупног. Чекићем крупније разбијам на ситне. За мозаик. Није римски. Мој је.

У ТРИДЕСЕТ РЕЧИ : НАЈКРАЋЕ ПРИЧЕ
(Приредио: Ђорђе Оташевић)

1. издање

Рецензент
Милутин Ђуричковић

Корице
Дејана Јовановић

Издавач
„Алма“, Београд

Штампа
„Алма“, Београд

Тираж
200

ISBN
978-86-7974-970-3

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-36(082.2)

У тридесет речи : најкраће приче / (приредио Ђорђе
Оташевић). – 1. изд. – Београд : Алма, 2021 (Београд : Алма). –
257 стр. ; 21 см. – (Библиотека Савремена књижевност / [Алма]
; књ. 416)

Тираж 200.

ISBN 978-86-7974-970-3

1. Оташевић, Ђорђе, 1959- [приређивач, сакупљач]

COBISS.SR-ID 55272969